

Bruxelles, den 5.6.2019
COM(2019) 500 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, DET
EUROPÆISKE RÅD, RÅDET, DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK, DET
EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG, REGIONSUDVALGET
OG DEN EUROPÆISKE INVESTERINGSBANK**

Det europæiske semester 2018: Landespecifikke henstillinger

1. INDLEDNING

Den europæiske økonomi vokser for syvende år i træk. Under Juncker-Kommissionen er investeringsniveauet steget, så det nu er tilbage på niveauet før krisen, antallet af personer i beskæftigelse har nået det højeste niveau, der nogensinde er registreret, og samlet set er den offentlige gæld faldet.

Den europæiske økonomi vil fortsat vokse i år og næste år, idet alle medlemsstaterne melder om positive vækstrater til trods for mindre gunstige forhold end tidligere. Den europæiske økonomi blev sidste år påvirket af svagheder i den internationale økonomi som følge af vedvarende spændinger på handelsområdet, forhøjet usikkerhed og en betydelig stramning af de internationale finansielle vilkår ved årsskiftet. Den indenlandske efterspørgsel bør fortsat være den vigtigste drivkraft bag den økonomiske vækst såvel i år som næste år, støttet af yderligere stigninger i beskæftigelsen og indkomsterne, lave finansieringsomkostninger og finanspolitiske støtteforanstaltninger i nogle af medlemsstaterne.

Effektive strukturreformer ledsaget af målrettede investeringsstrategier og en ansvarlig finanspolitik tjener fortsat og på vellykket vis som rettesnor for moderniseringen af den europæiske økonomi. De landespecifikke henstillinger, der vedtages inden for rammerne af det europæiske semester, tjener som vejledning til medlemsstaterne, så de kan reagere hensigtsmæssigt på vedvarende og nye udfordringer og nå de fælles politiske hovedmål. I forbindelse med det europæiske semester er det afgørende fortsat at skubbe på "den positive trekant", nærmere betegnet fremme investeringer, gennemføre effektive strukturreformer, der fremmer bæredygtig og inklusiv vækst, og føre en sund finanspolitik. De landespecifikke henstillinger omfatter også vejledning vedrørende styrkelse af resultaterne og forvaltningen i Den Økonomiske og Monetære Union og forbedring af modstandsdygtigheden i eurolandenes økonomier i overensstemmelse med henstillingen fra 2019 om den økonomiske politik i euroområdet¹ samt fremme af social konvergens i overensstemmelse med den europæiske søjle for sociale rettigheder.

Svaghederne i den globale vækst understreger behovet for fortløbende at søge at løse EU-økonomiernes strukturelle udfordringer. I lyset af voksende globale risici og usikkerhed og med henblik på i den henseende at styrke modstandsdygtigheden og vækstpotentialet i vores økonomier, er det afgørende med stærkere gennemførelse og prioritering af reformer. Dette indebærer styrkelse af innovation i omfang og virkning samt sikring af kvaliteten og markedsrelevansen af arbejdstagernes kvalifikationer. Fremme af social inklusion, beskyttelse og fremme af investeringer samt forbedring af kvaliteten af de offentlige finanser er vigtig for at kunne afbøde virkningerne af langsommere vækst i beskæftigelsen og ulighed. Svækkelsen af det økonomiske momentum understreger også behovet for en mere symmetrisk genoprettelse af balancen i euroområdet. Medlemsstaterne bør fortsat forbedre de offentlige finansers holdbarhed, især hvis gældskvoten er høj. Samtidig bør de medlemsstater, der har finanspolitisk råderum og lave investeringsniveauer, benytte sig af lejligheden til at støtte vækstpotentialet. Styrkelse af det indre marked og forbedring af komplementariteten mellem politikkerne om det indre marked og de nationale strukturreformer vil bidrage til en forbedring af EU-økonomiens produktivitet og

¹ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-5097-2019-INIT/da/pdf>.

modstandsdygtighed. På globalt plan fremhæver EU's nye strategi for forbindelserne med Kina store muligheder for så vidt angår beskæftigelse og vækst i Europa².

Investeringer og reformer skal gå hånd i hånd. Med denne pakke ønsker Kommissionen navnlig at sikre, at investeringer og reformer tilpasses hinanden yderligere og skaber en mere sammenhængende politisk ramme. I overensstemmelse med Kommissionens forbedrede analyse af medlemsstaternes investeringsbehov og flaskehalse, jf. landerapporterne, har de landespecifikke henstillinger for 2019 større fokus på investeringer.

Det er ikke alle investeringsbehov, der kan dækkes med EU-midler, men disse midler giver imidlertid rig mulighed for at dække konkrete investeringsbehov, jf. de landespecifikke henstillinger. Sammen med en mere effektiv politisk forbindelse mellem det europæiske semester og EU-finansiering for perioden 2021-2027, jf. Kommissionens forslag om EU's næste flerårige finansielle ramme, giver EU's finansielle programmer, f.eks. InvestEU, Connecting Europe-faciliteten, Horisont Europa og samhørighedspolitikken, mange muligheder. I den forbindelse er særlig programmeringen af midlerne under samhørighedspolitikken afgørende. Dialogen med de nationale og regionale myndigheder om bedre national brug af de europæiske struktur- og samhørighedsfonde³ i perioden 2021-2027 er netop indledt, og de landespecifikke henstillinger udgør sammen med landerapporterne den analytiske ramme for en vellykket programmering.

2. DE ØKONOMISKE UDSIGTER, DE SAMLEDE REFORMFREMSKRIDT SAMT KORREKTIONEN AF UBALANCER

Den Europæiske Unions økonomi forventes fortsat at vokse i år og næste år, om end i et langsommere tempo. Den forventede afmatning i den økonomiske vækst i 2019 skyldes delvist eksterne faktorerers betydeligt negative indvirkning på de eksportorienterede sektorer. Visse lande- og sektorspecifikke faktorer (f.eks. i bilindustrien) har også påvirket produktionstallene i visse større europæiske økonomier. Usikkerhed om den indenlandske politik og mulig tilbagerulning af reformer har påvirket tilliden og vækstudsigterne i nogle lande. Flere job, koblet med moderate lønstigninger for arbejdstagerne, forventes at understøtte forbruget og den økonomiske aktivitet, men usikkerhed om de økonomiske udsigter påvirker stadig stemningen. Det forventes, at investeringsniveauet fortsat stiger, om end langsommere end hidtil som følge af et mindre gunstigt eksternt miljø og usikkerhed om handelspolitikkerne. Samlet set bør gunstige finansieringsbetingelser og finanspolitiske støtteforanstaltninger i visse medlemsstater holde gang i den voksende indenlandske efterspørgsel.

Mens fundamentalerne er væsentligt forbedret de senere år, skal vi fortsat søge at forbedre den europæiske økonomis modstandsdygtighed og vækstpotentiale. Det er afgørende at forbedre vækstpotentialet og styrke det finanspolitiske råderum for at kunne afbøde fremtidige negative økonomiske chok. I lyset af de store og indbyrdes forbundne risici i forbindelse med de økonomiske udsigter skal vi øge bestræbelserne på at løse de strukturelle udfordringer og svagheder, der måtte blive blotlagt som følge af det aftagende økonomiske momentum. Ved at fremme og beskytte investeringer i uddannelse og kvalifikationer, kvalitetsinfrastruktur og innovation styrker vi samtidig vækstpotentialet i vores økonomier og

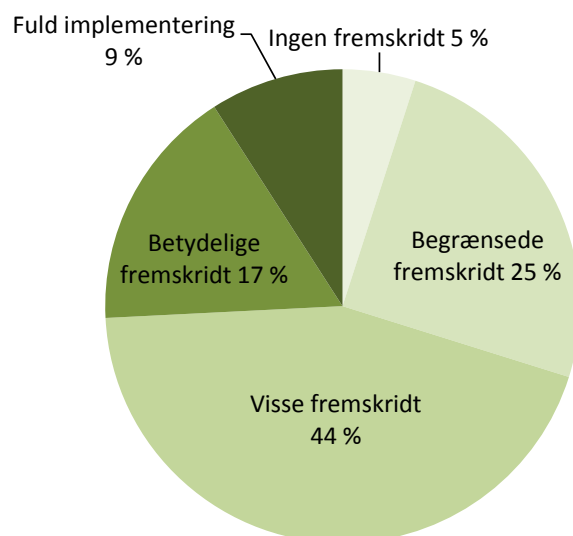
² <https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/communication-eu-china-a-strategic-outlook.pdf>.

³ Fondene under samhørighedspolitikken omfatter Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond+ og Samhørighedsfonden.

understøtter den samlede efterspørgsel. Det er i den forbindelse også afgørende at fremme respekten for retsstatsprincippet, herunder især uafhængige retssystemer og solide rammer for bekæmpelse af korruption. Hvad angår de offentlige finanser bør lande med stor gæld bestræbe sig på at gennemføre politikker, der styrker den finanspolitiske stødpude og styrer gældskvoten ind på en fast nedadgående kurs. Samtidig er det nu vigtigt at udnytte et eventuelt finanspolitisk råderum. Der bør lægges særlig vægt på de vækstfremmende og omfordelende virkninger af udgifterne og skattesystemet i alle medlemsstaterne. Endelig vil en mere symmetrisk genoprettelse af balancen i euroområdet dæmme op for de negative virkninger af gældsnedbringelsen for væksten og mindske de økonomiske resultaters afhængighed af den eksterne efterspørgsel.

Der kan som minimum konstateres "visse fremskridt" med gennemførelsen af mere end to tredjedele af de landespecifikke henstillinger, der er vedtaget frem til 2018 (se figur 1). Gennemførelsen af de forskellige henstillinger rettet til medlemsstaterne siden 2011 går støt fremad. I nogle tilfælde er der imidlertid beviser for, at delelementer af større reformer, der er vedtaget tidligere, nu modarbejdes. Der er gjort størst fremskridt på området for finansielle tjenesteydelser efterfulgt af fremskridt vedrørende lovgivning om arbejdsmarkedsforhold og ansættelsessikring. Der er især gjort meget få fremskridt med udvidelsen af skattegrundlaget, sundheds- og langstidspleje samt konkurrence i servicesektoren.

Figur 1: Implementeringen af de landespecifikke henstillinger 2011-2018

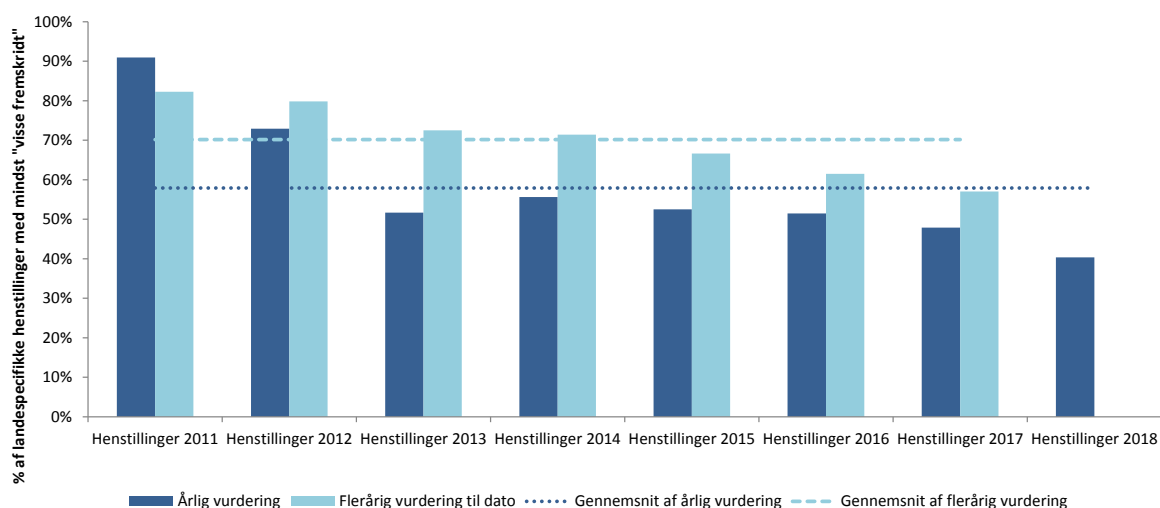

Bemærk: Den flerårige vurdering ser på implementeringen fra det tidspunkt, hvor henstillingerne blev vedtaget, og indtil offentliggørelsen af denne meddelelse i maj 2019. Den samlede vurdering af de landespecifikke finanspolitiske henstillinger omfatter overholdelse af stabilitets- og vækstpagten.

Hvis vi betragter reformfremskridtene ud fra et årligt perspektiv, har medlemsstaterne som minimum gjort "visse fremskridt" med 4 ud af 10 af henstillingerne rettet til dem i juli 2018 (se figur 2). Dette resultat er dårligere end tidligere år. Siden fremlæggelsen af den vurdering, der blev foretaget i forbindelse med udarbejdelsen af landerapporterne i februar, er der samlet set ikke gjort yderligere væsentlige fremskridt. Dette skjuler imidlertid en række forskelle på tværs af medlemsstater og politikområder. Gennemførelsen af reformer er fortsat

stærk på området for finansielle tjenesteydelser, også selv om fremskridtene er mindre sammenlignet med de store fremskridt, vi så umiddelbart efter krisen. Der er fortsat meget få fremskridt vedrørende henstillingerne om udvidelse af skattegrundlaget og konkurrence i servicesektoren. I lyset af de resterende økonomiske og sociale udfordringer og nedadrettede risici for de økonomiske udsigter er en stærkere gennemførelse af reformerne afgørende for at øge EU-økonomiernes modstandsdygtighed.

Figur 2: Implementering af de landespecifikke henstillinger: årlig vurdering i hvert enkelt år siden 2011 i forhold til den hidtidige implementering

Bemærk: Den flerårige vurdering ser på implementeringen fra det tidspunkt, hvor henstillingerne blev vedtaget, og indtil offentliggørelsen af denne meddelelse i maj 2019. For årene 2011 og 2012 er det vanskeligere at sammenligne den årlige vurdering med den flerårige vurdering på grund af forskellige vurderingskategorier i de landespecifikke henstillinger.

Fremskridtene med korrektionen af de makroøkonomiske ubalancer fortsætter, men der er behov for yderligere politiske tiltag. Den private og den offentlige gæld ligger fortsat på et historisk højt niveau i visse medlemsstater, hvilket mindsker spillerummet for afbødning af negative chok. I andre medlemsstater er der tegn på en mulig overophedning knyttet til den dynamiske udvikling i boligpriserne og stigende enhedslønomkostninger. Genoprettelsen af balancerne over for udlandet er endnu ikke helt gennemført. Mens store eksterne underskud er korrigeret, er der i adskillige lande fortsat store overskud på betalingsbalancens løbende poster til trods for beskedne tegn på en tilpasning. Det store overskud på euroområdet løbende poster er stort set uændret og afspejler på den ene side, at den samlede indenlandske efterspørgsel er bagud i forhold til den økonomiske aktivitet, og på den anden side, at den forbedrede konkurrenceevne har støttet eksporten. Yderligere genopretning kræver en differentieret indsats. Medlemsstater med underskud på betalingsbalancens løbende poster eller stor udlandsgæld bør bibeholde forbedringerne af konkurrenceevnen, mens medlemsstater med store overskud på betalingsbalancen bør forbedre de betingelser, der fremmer lønstigninger og investeringer. For alle medlemsstater gælder det, at foranstaltninger, der øger produktiviteten og investeringerne, er vigtige for højere potentiel vækst.

3. HOVEDFORMÅL MED DE LANDESPECIFIKKE HENSTILLINGER 2019-2020

Det overordnede mål med henstillingerne er at tilskynde medlemsstaterne til at øge deres vækstpotentiale ved hjælp af en modernisering af økonomien og yderligere styrkelse af deres modstandsdygtighed. I lyset af den forventede afmatning bør alle medlemsstater prioritere reformer, der har bæredygtig og inklusiv vækst som målsætning. Derudover bliver økonomierne mere og mere digitaliserede og globale, hvilket kræver mere velovervejede investeringer i relevant infrastruktur, innovation, uddannelse og kvalifikationer. Digitalisering, et skiftende arbejdsmarked, en aldrende befolkning og en grønnere økonomi kræver også en ekstra indsats for at støtte skabelsen af kvalitetsjob og sikre holdbare, passende og inklusive sociale velfærdssystemer.

De nationale samfundsøkonomiske tendenser skjuler regionale forskelle, som ikke desto mindre har stor betydning i nogle lande. Når vi ser bagud, har fordelene ved den økonomiske vækst ikke fordelt sig ligeligt på tværs af regionerne. Når vi ser fremad, påvirker fremtidens samfundsøkonomiske udfordringer ikke alle dele af samfundet på samme måde. I forlængelse af resultaterne af landerapporterne for 2019 henviser dette års henstillinger derfor til regionale og territoriale forskelle, hvor det er relevant. Formålet er at identificere særlige investeringsbehov og fremme hurtigere økonomisk og social konvergens ved hjælp af disse investeringer, der medfinansieres af EU-midler under samhørighedspolitikken i 2021-2027.

Stigende usikkerhed på de globale markeder understreger det indre markedes vigtige rolle. Et velfungerende indre marked er vigtigt for fremskaffelsen af højkvalitetsinput til virksomhederne til konkurrencedygtige priser og for at kunne tilbyde store og likvide markeder til omsætning af EU-varer og -tjenesteydelser. Det relativt lave integrationsniveau på tjenestemarkederne har tidligere tiltrukket sig opmærksomhed, men gennemførelsen af reformer har ofte været skuffende langsom. Offeromkostningerne ved utilstrækkelig integration på tjenestemarkederne stiger, og disse omkostninger smitter af på tværs af medlemsstaterne. Derudover er der også plads til forbedringer på visse dele af varemarkedet, særligt hvad angår gensidig anerkendelse. Oprettelsen af et reelt indre marked for kapital i Europa i form af kapitalmarkedunionen vil øge det finansielle systems evne til at afbøde chok, idet virksomhedernes adgang til finansiering spredes mere ud, og idet nye investeringsmuligheder fremmes. Konsolideringen af det indre marked kræver en yderligere reformbestræbelser på medlemsstatsniveau med henblik på at fremme integrationen af den digitale dimension, energikapitaldimensionen og transportdimensionen. F.eks. henstilles der, at Italien forbedrer kvaliteten af sin infrastruktur, idet der tages hensyn til regionale forskelle.

I februar 2019 konstaterede Kommissionen ubalancer i 13 medlemsstater. Der skal således følges behørigt op på de landespecifikke henstillinger med henblik på afhjælpning af disse ubalancer. På grundlag af dybdegående undersøgelser konkluderede Kommissionen, at 10 medlemsstater har ubalancer, der er omfattet af proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer (Bulgarien, Frankrig, Irland, Kroatien, Nederlandene, Portugal, Rumænien, Spanien, Sverige og Tyskland), mens tre medlemsstater har uforholdsmæssigt store ubalancer (Cypern, Grækenland og Italien)⁴.

⁴ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Den Europæiske Centralbank og Eurogruppen: Det europæiske semester 2019: Vurdering af fremskridt med strukturreformer, forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer samt resultater af de dybdegående undersøgelser i henhold til forordning (EU) nr. 1176/2011 (COM(2019) 150 final).

- Hvad angår Kroatien blev det konkluderet, at ubalancerne ikke længere er uforholdsmæssigt store i lyset af forbedringerne af den økonomiske situation og de politiske fremskridt.
- Grækenland blev efter at have afsluttet programmet for finansiel bistand for første gang underkastet en dybdegående undersøgelse, og landets politik vedrørende ubalancer er nu under skærpet overvågning som opfølgning på afslutningen af nævnte program.
- I Cypern er der trods en forbedret økonomisk situation og den seneste styrkelse af den politiske indsats fortsat betydelige svage punkter.
- I Italien er vækstprognoserne og udsigterne for de offentlige finanser forværret, og de seneste politiske foranstaltninger har medført en tilbagegang i forhold til dele af tidligere reformer, herunder reformer af pensionssystemet. Eftersom forværringen eller forbedringen af de makroøkonomiske ubalancer i Italien i afgørende grad afhænger af de fremtidige politiske foranstaltninger, bebudede Kommissionen i februar, at den nøje vil overvåge de tiltag, Italien har forpligtet sig til med henblik på at korrigere ubalancerne. I den forbindelse tages der i Italiens nationale reformprogram for 2019 kun delvist fat på de strukturelle problemer, der blev gjort opmærksom på i de landespecifikke henstillinger for 2018, og der mangler ofte nærmere oplysninger om de få tilsagn, det indeholder, samt om fristen for deres gennemførelse. Reformstrategien bygger dog på større reformer, som allerede er forberedt på forskellige områder, hvilket viser, at der generelt er kontinuitet i forhold til tidligere nationale reformprogrammer.

Som i tidligere år vil der inden for rammerne af proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer finde en specifik overvågning sted for alle lande med ubalancer eller uforholdsmæssigt store ubalancer.

Offentlige finanser og beskatning

Den offentlige gæld bliver mindre, men fremskridtene er ikke ligeligt fordelt blandt medlemsstaterne. Nogle medlemsstater har således ikke udnyttet de gunstige konjunkturer og lave renter tilstrækkeligt til at genopbygge de finanspolitiske stødpuder. Andre har opnået en sund budgetstilling og dermed også opnået finanspolitisk råderum til at støtte investeringer. Samlet set har den finanspolitiske kurs i euroområdet stort set været neutral i perioden 2015-2018 og forventes i henhold til Kommissionens prognose at blive en smule mere ekspansiv i 2019.

Den offentlige gæld er fortsat høj i adskillige medlemsstater. Konsekvenserne af en aldrende befolkning giver store ekstra udfordringer og kræver fortløbende reformer af pensions-, sundheds- og langtidsplejesystemerne med henblik på at øge lønsomheden og effektiviteten, sikre at systemerne er tilstrækkelige og bevare deres finanspolitiske holdbarhed på lang sigt. Pensionsreformer, der tager sigte på at justere balancen mellem arbejdsliv og pensionistliv og støtte supplerende pensionsopsparing, er fortsat af afgørende betydning. Om nødvendigt bør der straks nås til enighed om reformer af velfærdssystemerne under hensyntagen til disse reformers virkninger for de berørte befolkningsgrupper. Erfaringerne viser, at disse områder er blandt de mest udfordrende at gennemføre reformer på, hvilket er grunden til, at reformprocessen skal igangsættes hurtigst muligt. Samtidig bør reformprocessen fra begyndelsen omfatte en bredere høring af interessenterne. Tilbagerulning

af reformer bør helt klart undgås og korrigeres, eftersom de udgør en risiko for den finanspolitiske holdbarhed, hæmmer vækspotentialet og mindsker retfærdigheden mellem generationerne.

En styrkelse af den finanspolitiske holdbarhed i euroområdet og dets medlemsstater kræver differentierede nationale finanspolitikker. Eventuelle finanspolitiske råderum og afsmitning mellem landene skal tages i betragtning. Medlemsstater, der stadig har stor offentlig gæld, bør fortsætte genopbygningen af deres finanspolitiske stødpude. Dette vil mindske deres sårbarhed over for chok og give de automatiske stabilisatorer mulighed for at fungere fuldt ud ved det næste tilbageslag. De landespecifikke henstillinger fastsætter, hvilken finanspolitisk tilpasning der i overensstemmelse med stabilitets- og vækstpakten kræves i medlemsstater, som endnu ikke har opfyldt deres mellemfristede budgetmålsætninger. Det henstilles også til medlemsstater, der har tilstrækkeligt råderum, at de inden for rammerne af stabilitets- og vækstpakten benytter finanspolitikken og strukturpolitikken til at øge de offentlige investeringer til støtte for vækst og fremme af økonomisk afbalancering.

Øget kvalitet i det offentlige forbrug kan forbedre de offentlige finansers evne til at understøtte vækst og social samhørighed. Hvis man tilpasser strukturen i de offentlige udgifter og indtægter, så den tilgodeser uddannelse, beskæftigelse og investeringer, kan den benyttes som middel til at øge vækspotentialet. I kombination med bestræbelser på at holde udgifterne nede og forbedre lønsomheden bør der således fortsat tages skridt hen mod en sammensætning af det offentlige forbrug, der gavner væksten. Forudsat at de er udformet korrekt og gennemføres konsekvent, kan udgiftsanalyser være et effektivt værktøj til forbedring af sammensætningen af det offentlige forbrug, herunder gennem udvidelse af spillerummet for produktive og målrettede offentlige investeringer. Mens et stort antal medlemsstater allerede har påbegyndt udarbejdelsen af forskellige typer udgiftsanalyser (f.eks. Cypern, Estland, Luxembourg, Slovakiet og Spanien), er der stadig plads til forbedringer for så vidt angår mere udbredt anvendelse af sådanne processer, udvidelse af deres anvendelsesområde, forbedringer af den underliggende metodologi og bedre forbindelse mellem analyserne og budgetcyklussen. Endelig har analyserne i nogle medlemsstater vist sig at være gode til at identificere områder, hvor man kan forbedre udgiftseffektiviteten, og i den forbindelse er det vigtigt at omsætte disse konklusioner til politiske tiltag.

I årenes løb har medlemsstaterne forbedret deres finanspolitiske rammer betydeligt, og i mange medlemsstater understøtter disse rammer nu en sund finanspolitik. I en række medlemsstater skal gennemførelsen af reformer imidlertid fortsætte med henblik på at skabe en finanspolitisk ramme, der er velformuleret og effektiv. Det henstilles til Kroatien og Spanien, at de styrker deres budgetmæssige rammer, til Østrig og Belgien, at de yderligere forbedrer deres finanspolitiske samordning, mens Polen skal styrke sine budgetprocedurer yderligere. Samtidig er gennemførelsen af reformer gået i stå i andre medlemsstater, og der er brug for fornyet fremdrift for at genoplive reformindsatsen. Derudover er det vigtigt i alle medlemsstater at have vedvarende fokus på gennemførelsen for at sikre, at de finanspolitiske rammer bidrager til at nå målet om en sund finanspolitik eller bevarelsen af en sådan.

Skatte- og velfærdssystemerne kan bidrage til at støtte inklusiv vækst. Skatte- og velfærdssystemer, der er sat rigtigt sammen, kan understøtte private investeringer, forbedre erhvervsklimaet, fremme arbejdsmarkedsdeltagelsen og beskæftigelsen, mindske uligheden og bidrage til en økonomi, der ud fra et samfundsmæssigt og miljømæssigt synspunkt er modstandsdygtig. I lyset heraf har adskillige medlemsstater modtaget en henstilling om at flytte skattetrykket væk fra arbejde med henblik på at styrke en mere holdbar økonomisk vækst.

Idet bekæmpelsen af aggressiv skatteplanlægning er en prioritet, har Kommissionen fremlagt lovgivningsforslag, der skal gøre skattesystemet mere gennemsigtigt, effektivt og sammenhængende. Gennemførelsen af EU-lovgivning og internationalt vedtagne initiativer vil bidrage til at begrænse aggressiv skatteplanlægning. Visse elementer af skattesystemet i nogle af medlemsstaterne, dvs. Cypren, Irland, Luxembourg, Malta, Nederlandene og Ungarn, kan imidlertid bruges af virksomheder til aggressiv skatteplanlægning.

Boks 1. Opdatering om overvågning under stabilitets- og vækstpagten

Baseret på vurderingen af stabilitets- og konvergensprogrammerne for 2019 har Kommissionen også taget en række skridt under stabilitets- og vækstpagten.

Kommissionen henstiller, at proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud afsluttes for Spaniens vedkommende. Ingen medlemsstater vil derefter være underlagt pagtens korrigerende del.

Kommissionen har vedtaget rapporter om Belgien, Cypren, Italien og Frankrig i henhold til artikel 126, stk. 3, i TEUF, hvori den ser nærmere på disse landes overholdelse af traktatens underskuds- og gældskriterier. For Frankrigs vedkommende bør underskuds- og gældskriteriet betragtes som overholdt på nuværende tidspunkt. For Belgiens vedkommende var den foreliggende analyse ikke entydig nok til at konkludere, hvorvidt gældskriteriet er overholdt eller ej. For Cyprens vedkommende vurderer Kommissionen, at der ikke bør tages yderligere skridt i retning af en afgørelse om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud. For Italiens vedkommende indikerer analysen, at gældskriteriet bør anses for ikke at være opfyldt, og at det på den baggrund er berettiget at indlede en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud.

Kommissionen henstiller også til Rådet, at det træffer afgørelse om, at Rumænien og Ungarn ikke har truffet virkningsfulde foranstaltninger til at efterkomme Rådets henstilling fra december 2018 efter proceduren i forbindelse med væsentlige afvigelser. For Rumæniens vedkommende blev sidstnævnte indledt i juni 2017 i forlængelse af den konstaterede væsentlige afvigelse i 2016. For Ungarns vedkommende blev proceduren i forbindelse med væsentlige afvigelser indledt i juni 2018 i forlængelse af den konstaterede væsentlige afvigelse i 2017. Desuden retter Kommissionen advarsler til Rumænien og til Ungarn om forekomsten af en væsentlig afvigelse fra tilpasningsstien i retning af den mellemfristede budgetmålsætning i 2018. Dette er den tredje advarsel til Rumænien og den anden til Ungarn. Kommissionen henstiller til Rådet, at det retter en henstilling til Rumænien og Ungarn om at tage passende skridt med henblik på at korrigere de væsentlige afvigelser.

Arbejdsmarkedspolitik, uddannelsespolitik og socialpolitik

Forbedringen af situationen på arbejdsmarkedet fortsætter. EU's beskæftigelsestal er rekordhøje, og arbejdsløsheden er rekordlav for dette århundrede. Der er dog stadig betydelige forskelle mellem lande, regioner og befolkningsgrupper. Med henblik på et mere velfungerende arbejdsmarked henstilles det til Belgien, Bulgarien, Cypren, Finland, Grækenland, Irland, Slovenien, Spanien og Ungarn at iværksætte målrettede interventioner til styrkelse af effektiviteten af en aktiv arbejdsmarkedspolitik og/eller styrke arbejdsformidlingens kapacitet. Polen, Portugal og Spanien bør gøre noget ved den høje andel af arbejdstagere på tidsbegrænsede ansættelseskontrakter og samtidig fremme overgangen til tidsbegrænset ansættelse.

Andelen af kvinder på arbejdsmarkedet stiger fortsat, men uligheden mellem mænd og kvinder for så vidt angår ansættelse og løn består. Dette skyldes ofte manglende

incitament til at arbejde, utilstrækkelig balance mellem arbejdsliv og privatliv eller mangel på børnepasning, der er til at betale, og manglende faciliteter til langtidspleje. Den Tjekkiske Republik, Estland, Irland, Italien, Polen, Slovakiet, Tyskland og Østrig har reageret på henstillingerne vedrørende disse spørgsmål.

Adgangen til kvalitetsuddannelse er vigtig for at kunne give alle borgere kvalifikationer og kompetencer ud fra princippet om livslang læring og hensyntagen til fremtidige behov. Investeringer i menneskelig kapital er vigtig for at fremme videnintensiv, holdbar og inklusiv vækst i lyset af stigende mangel på kvalifikationer og et misforhold mellem de efterspurgte og udbudte kvalifikationer samt et arbejdsmarked i forandring. Ikke desto mindre er kvalifikationsniveauerne fortsat lave for adskillige befolkningsgrupper. Det henstilles derfor til et stort antal medlemsstater at styrke og modernisere deres uddannelsessystemer. F.eks. bør Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Estland, Frankrig, Grækenland, Irland, Italien, Kroatien, Letland, Litauen, Polen, Portugal, Slovenien og Slovakiet overveje tiltag til erhvervelse af kvalifikationer med et fremtidsperspektiv, herunder foranstaltninger til fremme af voksenuddannelse. Det er blevet henstillet til Belgien, Bulgarien, Cypern, Grækenland, Kroatien, Litauen, Portugal, Rumænien og Spanien at forbedre deres uddannelsessystemers arbejdsmarkedsrelevans. Det henstilles også, at Spanien forebygger tidligt frafald i skolen, mens Cypern, Grækenland og Letland bør øge deres kapacitet inden for erhvervsuddannelse. I flere medlemsstater er der desuden behov for yderligere bestræbelser på at forbedre uddannelsessystemets kvalitet og rummelighed, særligt med fokus på dårligt stillede grupper, mens Den Tjekkiske Republik og Italien bør gøre lærerfaget mere attraktivt.

Den sociale situation forbedres fortsat, men der er stadig store forskelle for så vidt angår de sociale sikringsordningers dækning og adgangen til tjenester. Fattigdommen mindskes, men er fortsat stor i nogle medlemsstater. Fattigdom blandt personer i arbejde er også en udfordring i adskillige medlemsstater. Desuden har visse dårligt stillede grupper, såsom handicappede og personer med indvandrerbaggrund, vedvarende udfordringer. Med henblik på arbejdsstyrkens velfærd og et velfungerende arbejdsmarked er det afgørende at sikre passende adgang til social beskyttelse af ikkestandardmæssige arbejdstagere og selvstændige. Det henstilles til Bulgarien, Estland, Letland, Portugal, Rumænien, Spanien og Ungarn at træffe foranstaltninger til forbedring af dækningen, tilstrækkeligheden eller effektiviteten af det sociale sikkerhedsnet, herunder mindsteindkomstordninger, mens det henstilles til Grækenland og Kroatien at gennemføre mere omfattende reformer af velfærdsydelse. I Bulgarien, Estland og Finland er der behov for bedre adgang til sociale tjenester af høj kvalitet. Der er rettet en henstilling til Nederlandene om at fremme tilstrækkelig social beskyttelse af selvstændige. Desuden er der rettet landespecifikke henstillinger til Den Tjekkiske Republik og Letland om at fremme støtte til personer med handicap.

Der gennemføres i øjeblikket reformer af sundhedssystemerne i adskillige lande for at sikre, at alle har adgang til sundhedspleje, og for at forbedre deres omkostningseffektivitet og bæredygtighed. Medlemsstaterne bør fortsætte deres bestræbelser, idet de prioriterer grundig udformning af omfattende foranstaltninger og hurtigere vedtagelse og gennemførelse af reformer af sundhedsvæsenet. Der er ofte brug for yderligere investeringer til at støtte og gennemføre reformer af sundhedsvæsenet. I lyset heraf er der rettet henstillinger til Bulgarien, Cypern, Den Tjekkiske Republik, Finland, Grækenland, Italien, Letland, Litauen, Malta, Polen, Rumænien, Slovakiet og Slovenien, Ungarn og Østrig om at forbedre effektiviteten af, adgangen til og bæredygtigheden af sundhedsplejen.

Dialogen mellem arbejdsmarkedets parter er en afgørende faktor for en velfungerende struktur og gennemførelsen af politikker. Inddragelsen af arbejdsmarkedets parter og andre

interessenter øger følelsen af ejerskab af politikkerne og fører til bedre og mere holdbare politiske resultater. Opfølgningen på tidligere landespecifikke henstillinger viser, at nogle medlemsstater har taget skridt til at øge mulighederne for en struktureret dialog og inddragelse af arbejdsgiverorganisationer og fagforeninger. Der findes ikke nogen enkelt model, der tjener som reference, men der er plads til forbedring af dialogen mellem arbejdsmarkedets parter og en større inddragelse af arbejdsmarkedets parter i udformningen af politikker i adskillige medlemsstater, såsom Polen, Rumænien og Ungarn, mens der fortsat er store udfordringer i Grækenland og Kroatien.

Investeringer, politikker relateret til konkurrenceevne og forbedring af erhvervsklimaet med henblik på øget produktivitet

I overensstemmelse med fremskridtene med investeringsplanen for Europa, også kaldet "Junckerplanen", er det stadig afgørende, at der udarbejdes en dagsorden for en omfattende investeringspolitik for EU med henblik på den aktuelle og fremtidige vækst. Siden lanceringen af investeringsplanen for Europa er der mobiliseret betydelige private og offentlige midler til investeringer på tværs af strategiske sektorer i EU's økonomi, hvilket har givet såvel væksten som jobskabelsen en betydelig indsprøjtning, og tendensen fortsætter. Fra maj 2019 forventes Junckerplanen at udløse næsten 400 mia. EUR i investeringer og skabe 750 000 job, et tal der forventes at stige til 1,4 mio. job inden 2020. Udover at udløse investeringer har Junckerplanen ført til relevant projektplanlægning og øget fokus på foranstaltninger til understøttelse af et erhvervsklima, der kan tiltrække investeringer.

EU-midlerne under samhørighedspolitikken bør anvendes så optimalt som muligt til at øge investeringer på relevante politikområder. Dette bør også bidrage til at mindske de vedvarende regionale forskelle i EU. På den baggrund giver dette års landerapporter og landespecifikke henstillinger specifik vejledning med henblik på understøttelse af programmeringen af EU-midler under den næste flerårige finansielle ramme.

Dette års fokus på investeringer i det europæiske semesters analyser har bidraget til at udpege de investeringsprioriteter i medlemsstaterne, der giver det højeste makroøkonomiske udbytte, og give et billede af, hvilke lovgivningsmæssige og strukturelle flaskehalse, der hæmmer vækstpotentialet på lang sigt. Stigningen i investeringerne de senere år har været ujævnt fordelt på sektorer, lande og typer aktiver. Der er også stadig forskel på investeringerne i den offentlige og private sektor: de private investeringer er steget støt siden 2013 og er nu ved at nå det gennemsnitlige niveau før krisen, mens de offentlige investeringer først begyndte at stige i 2017. Mens alle medlemsstater har oplevet en stigning i investeringerne, ligger investeringsraten i nogle medlemsstater imidlertid stadig væsentligt under det langsigtede gennemsnit fra før krisen.

Boks: Investeringsrelevante landespecifikke henstillinger og EU's samhørighedspolitik 2021-2027

Kommissionen har understreget den prominente rolle, som investeringer spiller i "den positive trekant", der bl.a. omfatter en forsvarlig finanspolitik og strukturreformer.

Det europæiske semester 2019 sætter yderligere fokus på investeringer. De investeringsråd, der gives til medlemsstaterne i denne semesterpakke, operationaliserer Kommissionens forpligtelser for så vidt angår styrkelsen af forbindelsen til EU-budgettet og mere specifikt til EU-midlerne under samhørighedspolitikken i perioden 2021-2027, idet der tages højde for de særlige regionale forhold⁵.

En styrket forbindelse mellem det europæiske semester og EU-midlerne under samhørighedspolitikken vil føre til en bedre og mere effektiv programmeringsproces og dermed til bedre og mere målrettede investeringer, som igen vil føre til øget produktivitet og vækst på længere sigt. Denne operationelle forbindelse strømliner eksisterende processer og sikrer større sammenhæng mellem koordineringen af de økonomiske politikker og anvendelsen af EU-midler uden at skabe mere bureaukrati.

Det analytiske grundlag for det europæiske semester kan være med til effektivt at vejlede medlemsstaterne og Kommissionen i forbindelse med den dialog, der skal føre til programmering af midlerne. I denne boks forklares det, hvordan investeringsrelateret vejledning i semesterpakken understøtter programmeringsprocessen.

I den årlige vækstundersøgelse 2019, der danner udgangspunkt for det europæiske semester, blev medlemsstaterne opfordret til at føre en målrettet investeringspolitik. Dette års vinterpakke af landerapporter analyserede hvert lands investeringsbehov på baggrund af en ekspertvurdering af de seneste samfundsmæssige tendenser, idet der især blev kigget på sektorspecifik konkurrenceevne og behovet for at fremme inklusiv og bæredygtig vækst. Hvor det var relevant, blev der taget højde for de regionale og territoriale forskelle i medlemsstaterne. Denne analyse underbyggede Kommissionens opfattelse af, hvordan vi bedst anvender EU-midlerne under samhørighedspolitikken i perioden 2021-2027⁶, som omhandlet i et bilag til landerapporterne (bilag D), der indeholder vejledning om investeringsprioriteterne for disse midler. Disse bilag er udarbejdet med henblik på at give et solidt indspark til programmeringsdialogen med medlemsstaterne. De investeringsprioriteter, der er udpeget i bilag D, er opdelt i tre kategorier (behov, prioriterede behov og højt prioriterede behov) ud fra deres relevans for den samfundsmæssige og territoriale udvikling og under hensyntagen til de krav om tematisk koncentration, der er fastlagt i Kommissionens forslag om EU-midlerne under samhørighedspolitikken i perioden 2021-2027. Bilagene er allerede fremlagt for medlemsstaterne sammen med andre analyseresultater fra landerapporterne med henblik på at indlede dialogen om programmeringen af næste generation af fonde under EU's samhørighedspolitik, således at der kan vedtages programmeringsdokumenter så tidligt som muligt.

I denne forårspakke fremlægger Kommissionen sine forslag til landespecifikke henstillinger. De landespecifikke henstillinger har et meget bredere perspektiv end den

⁵ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Et moderne budget for en Union, der beskytter, styrker og forsvare — Den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 (COM(2018) 321 final).

⁶ Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond+ og Samhørighedsfonden.

investeringsvejledning, der er indeholdt i bilagene til landerapporterne. Henstillingerne omhandler behovet for reformer og investeringer i landets økonomi som helhed. Disse behov kan søges opfyldt såvel ved hjælp af finansiering som gennem lovgivningsmæssige foranstaltninger. Det er værd at understrege, at ikke alle medlemsstaters investeringsbehov kan finansieres ved hjælp af EU-midler, men at disse midler kan bidrage betydeligt til at løse de udfordringer, der er identificeret i semesterpakken, under hensyntagen til den enkelte medlemsstats særlige behov (som f.eks. tematiske koncentrationer).

Selv om de er forskellige for så vidt angår omfang og detaljeringsgrad, hænger de landespecifikke henstillinger sammen med investeringsvejledningen i landerapporternes bilag, der primært har haft fokus på de investeringsbehov, som det foreslås, at EU-midlerne under samhørighedspolitikken skal medfinansiere.

Fremskridtene med gennemførelsen af investeringsrelaterede aspekter af alle landespecifikke henstillinger overvåges som en del af fremtidige europæiske semestre. Overvågningen af bidraget fra EU's midler under samhørighedspolitikken i perioden 2021-2027 til de landespecifikke henstillinger vil være baseret på de oplysninger, der indsamles i allerede oprettede fora og i forbindelse med allerede etablerede procedurer (årlige revisionsmøder og -rapporter samt overvågningsudvalg).

Der findes fortsat hindringer for investeringer i hele EU. Generelt hæmmer lovgivningsmæssige flaskehalse, institutionelle mangler og hindringer for adgang, aktivitet og udtræden af markeder virksomhedernes incitament til at investere samt reallokeringen af ressourcer. Kommissionen har afhjulpet og vil fortsat afhjælpe lovgivningsmæssige og administrative hindringer både på nationalt plan og på EU-plan. Initiativerne på EU-plan og strukturreformerne i medlemsstaterne supplerer hinanden. Selv om der er gjort fremskridt med hensyn til fjernelse af hindringer for investeringer både på nationalt plan og på EU-plan, eksisterer der stadig vigtige hindringer på tværs af lande og politikområder. I Italien udgør problemer med adgang til finansiering f.eks. en begrænsning for små og mellemstore virksomheders samt innovative virksomheders investeringer, mens den administrative kapacitet og usikkerhed om gennemførelsen af udbudsreglerne begrænser de offentlige investeringer. I Bulgarien er manglen på kvalifikationer, institutionelle mangler og lovgivningsmæssig usikkerhed fortsat blandt de primære hindringer for investeringer. I Polen udgør det lovgivningsmæssige miljø og utilstrækkelig adgang til passende faglært arbejdskraft i visse sektorer fortsat hindringer. I Cypren er der primært tale om et svagt erhvervsliv og manglende adgang til finansiering.

Investeringer kræver et tillidsfuldt erhvervsliv, forudsigelighed og retssikkerhed samt fuld respekt for retsstatsprincippet. Der er sket betydelige lovgivningsmæssige forbedringer i nogle medlemsstater såsom Slovakiet, Slovenien og Østrig, om end der stadig er plads til yderligere forbedringer. Vores globale konkurrenter forbedrer også deres erhvervsklima, og reformerne bør derfor konstant tilpasses med henblik på at fastholde en førerposition. Lovgivningsmæssig stabilitet, forudsigelighed og institutioner af høj kvalitet, der respekterer retsstaten, herunder effektive og uafhængige retssystemer er afgørende for bevarelsen af et investeringsvenligt miljø. Anvendelse af retsstatsprincippet, effektive retssystemer og bekæmpelse af korruption vil forbedre erhvervsklimaet og på længere sigt skabe fordele i form af investeringer og job. Nogle medlemsstater har fortsat deres bestræbelser på at bekæmpe korruption, men der er fortsat et akut problem i adskillige medlemsstater til skade for erhvervsklimaet og investeringerne. En mere effektiv efterforskning og retsforfølgelse af korruption samt bedre forebyggelse er fortsat vigtige

målsætninger. Der er således rettet henstillinger til Cypern, Den Tjekkiske Republik, Italien, Kroatien, Malta, Slovakiet og Ungarn om at fokusere på disse områder.

Effektive offentlige forvaltninger og fortsatte bestræbelser på at mindske den administrative byrde understøtter de europæiske virksomheders konkurrenceevne. Den administrative byrde er fortsat en hæmsko for investeringer, innovation og virksomhedsvækst. Mindre og meget innovative virksomheder kæmper mest med bureaukrati og ineffektivitet i de offentlige forvaltninger. Der er i år rettet henstillinger til Belgien, Cypern, Den Tjekkiske Republik, Kroatien, Letland, Polen, Portugal, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Spanien og Ungarn om at mindske den administrative byrde og forbedre forskellige aspekter af effektiviteten og kvaliteten i den offentlige forvaltning, navnlig hvad angår effektiviteten af offentlige udbud. En fremskyndelse af digitaliseringen af de offentlige tjenester vil sikre offentlige tjenester af høj kvalitet til gavn for en aldrende befolkning og offentlige budgetter, der på nuværende tidspunkt er under pres. Det er desuden en forudsætning for langsigtet, bæredygtig vækst at sikre forsvarlig økonomisk styring ved at rette op på de eksisterende svagheder i rammerne for bekæmpelse af korruption og hvidvask af penge.

Manglen på kvalifikationer og misforholdet mellem de efterspurgte og udbudte kvalifikationer kan udgøre en stor hindring for investeringer. I dette perspektiv er investeringer i mennesker et vigtigt supplement til investeringer i innovation, forskning og infrastruktur, idet de giver et positivt afkast for så vidt angår menneskelige ressourcer, en arbejdsstyrke, der er bedre tilpasset arbejdsmarkedets behov, og stærkere social samhørighed. Dette omsættes for sin del til bedre og mere vedvarende økonomiske resultater. Forbedrede kvalifikationer og bedre afstemning med arbejdsmarkedets behov er også med til at øge produktiviteten og arbejdsstyrkens omstillingsparathed. Velfungerende og inklusive uddannelsessystemer kan bidrage til at forebygge eller mindske risikoen for mangel på kvalifikationer eller misforhold mellem udbudte og efterspurgte kvalifikationer, hvilket er dyrt for samfundet, både økonomisk og socialt, i form af tabte vækstmuligheder og færre jobmuligheder for visse befolkningsgrupper.

Det er vigtigt for Europas vækst, at vi styrker forsknings- og innovationsaktiviteterne. I mange medlemsstater og regioner, heriblandt Bulgarien, Estland, Letland, Litauen og Rumænien, er der rig mulighed for at forbedre samarbejdet mellem virksomhederne (navnlig små og mellemstore virksomheder), den akademiske verden, forskningsmiljøet og aktørerne i den offentlige sektor. Offentlig støtte til banebrydende innovation og til oprettelsen og udvidelsen af vækstvirksomheder kombineret med gode rammebetingelser for erhvervslivets investeringer i forskning og udvikling skaber markedsmuligheder og øger økonomiens innovationskapacitet.

Digitalisering er allerede en politisk prioritet i Den Europæiske Union, men der er brug for en ekstra, rettidig indsats i mange medlemsstater. Digitalisering er en vigtig løftestang for produktivitet, konkurrenceevne og vækst. I den forbindelse er det især de traditionelle sektorer og de små og mellemstore virksomheder, der halter bagefter. Overordnet set skal hele EU fremskynde denne proces. Det er nødvendigt, at den understøttes på passende vis. Dette kræver en bedre strømlining af Unionens, medlemsstaternes og regionernes politik og samling af offentlige og private ressourcer med henblik på at øge investeringerne og udvikle stærkere synergier i den digitale økonomi og i samfundet.

Hullerne i miljøinfrastrukturen og energiinfrastrukturen har negativ indvirkning på vækst og jobskabelse. Overgangen til en kulstofneutral, ressourceeffektiv cirkulær økonomi og den dekarboniseringsproces, dette indebærer, kræver betydelige investeringer. I en række medlemsstater, navnlig Cypern, Frankrig, Malta, Nederlandene, Polen, Tyskland og Østrig, er der brug for en ekstra indsats for at nå målene for udledning af drivhusgasser. I mange

medlemsstater er der brug for yderligere investeringer i vand- og affaldsinfrastruktur. Den fælles indsats, der ydes gennem offentlige investeringer og indførelsen af incitamentter til yderligere private investeringer vil betyde, at det er realistisk at nå disse mål. Udbredelsen af den cirkulære økonomi vil også kræve offentlige investeringer på regionalt og lokalt plan med henblik på at understøtte omstillingen af visse produktionsprocesser.

Kapitalinvesteringsbehovene varierer fra medlemsstat til medlemsstat. Der er behov for anlægsinvesteringer på såvel sektorplan, regionalt plan og nationalt plan med henblik på opgraderingen af produktionskapaciteten. Dette gælder især for områder med udviklingsefterslæb, så de kan fortsætte kampen for at nå op på niveau med andre områder. Derudover er der behov for at øge investeringerne i de mest udviklede regioner og sektorer, således at de kan fremskynde den teknologiske omstilling og imødegå nye udfordringer. Der er især behov for investeringer i immateriel kapital over hele linjen med henblik på at fremme anvendelsen af nye teknologier.

Adskillige medlemsstater har styrket den finansielle stabilitet yderligere. Der er navnlig blevet taget skridt til at mindske andelen af misligholdte lån, skærpe tilsynsreglerne og forbedre insolvensreglerne. Til trods for en væsentlig nedgang i andelen af misligholdte lån sidste år er den stadig meget høj i en række medlemsstater. Bankernes rentabilitet er fortsat moderat og påvirket af de høje andele af misligholdte lån, i nogle tilfælde utilstrækkelige forretningsmodeller, overfyldte bankmarkeder og volatiliteten på de finansielle markeder (der siden første halvdel af 2018 igen gør sig gældende). Tilsyn med og håndhævelse af lovgivningen om hvidvask af penge er fortsat et problem i adskillige medlemsstater. Der rettes landespecifikke henstillinger herom til Bulgarien, Danmark, Estland, Letland, Malta og Sverige. Der rettes landespecifikke henstillinger til Bulgarien, Cypern, Italien, Irland og Portugal om at mindske andelen af misligholdte lån yderligere. Det henstilles til Bulgarien og Cypern at skærpe tilsynet med den finansielle sektor uden for banksektoren.

Udviklingen på boligmarkedet kan påvirke den finansielle stabilitet, hvilket kræver handling i nogle medlemsstater. Boligen er ofte husholdningernes vigtigste aktiv, og samtidig udgør boligrelaterede udlån en stor andel af de samlede udlån i økonomien. Manglen på passende boliger, der er til at betale, er desuden et voksende problem i adskillige medlemsstater. På dette punkt henstilles det til Det Forenede Kongerige, Irland, Luxembourg, Nederlandene og Sverige at begrænse flaskehalse i boligudbuddet og fjerne forvridningerne på boligmarkedet. Eftersom stor privat gæld kan forværre bevægelserne på boligmarkedet, er det vigtigt for den finansielle stabilitet at mindske husholdningernes gældsætning. Det henstilles derfor til Nederlandene og Sverige at mindske især skattesystemets gældsfræmmende virkning som følge af eksempelvis rentefradragsretten.

4. DET EUROPÆISKE SEMESTER: EN FÆLLES INDSATS MELLEM EU'S INSTITUTIONER OG MEDLEMSSTATER

Medlemsstaterne udviklede det europæiske semester under den økonomiske krise med det formål at koordinere deres økonomiske politik hen over året og løse deres økonomiske og samfundsmæssige udfordringer. I dag er det europæiske semester en unik platform for dialogen om den økonomiske politik med og mellem EU's medlemsstater. Det giver Kommissionen og medlemsstaterne mulighed for kontinuerligt at koordinere deres prioriteter for den økonomiske politik. Som en del af rammen for økonomisk styring overvåger, forebygger og korrigerer det europæiske semester de økonomiske tendenser, der kan være med til at svække de nationale økonomier eller EU som helhed. Kommissionen er i løbende kontakt med medlemsstaterne på såvel multilateralt som bilateralt plan, herunder via det netværk af embedsmænd i hovedstæderne, der beskæftiger sig med det europæiske semester i hovedstæderne.

Denne dialog resulterer i, at Kommissionen og EU-medlemsstaterne er enige om analysen. Hvert år udsteder Kommissionen henstillinger, som Det Europæiske Råd tilslutter sig, og som Økofinrådet formelt vedtager efter at have drøftet dem med andre relevante rådssammensætninger.

Kommissionen har udviklet en række værktøjer, der skal hjælpe medlemsstaterne med gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger. Strukturreformtjenesten hjælper f.eks. EU-landene med at udforme og gennemføre strukturreformer som led i deres indsats for at støtte jobskabelse og bæredygtig vækst. Den koordinerer og yder skræddersyet teknisk bistand til EU-landene i samarbejde med de relevante tjenestegrene i Kommissionen. Støtten ydes navnlig gennem støtteprogrammet for strukturreformer. Formålet er at hjælpe EU-landene med at opbygge mere effektive institutioner, stærkere rammer for forvaltningen og lønsomme offentlige forvaltninger. En sådan støtte forbedrer EU-landenes kapacitet til at udforme og gennemføre politikker til støtte for jobskabelse og bæredygtig vækst. Instrumentet for konvergens og konkurrenceevne, der i øjeblikket drøftes i Eurogruppen, kan være med til at skabe yderligere incitamenter til reformer og bygger på Kommissionens forslag om det nye reformstøtteprogram inden for rammerne af den flerårige finansielle ramme for perioden 2021-2027.

Det endelige ansvar for gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger ligger hos medlemsstaterne.

5. NÆSTE SKRIDT

Kommissionen opfordrer Rådet til at tilslutte sig den foreslåede tilgang i de landespecifikke henstillinger for 2019-2020 og de dertilhørende afgørelser i henhold til stabilitets- og vækstpagten.

Kommissionen opfordrer også medlemsstaterne til at implementere henstillingerne fuldt ud og rettidigt og i samarbejde med arbejdsmarkedets parter, civilsamfundsorganisationer og andre relevante aktører på alle niveauer. Kommissionen vil fortsat ved hjælp af det europæiske semester samarbejde med medlemsstaterne og de berørte parter i medlemsstaterne for at sikre et bredt ejerskab samt en effektiv opfølgning og implementering. Kommissionen er også parat til på anmodning fra medlemsstaterne at bistå dem i reformarbejdet gennem strukturreformtjenesten og hjælpe myndighederne med at gøre bedst mulig brug af EU-midlerne.

Det europæiske semesters landespecifikke henstillinger og den tilgrundliggende analyse i landerapporterne tjener også som analytisk grundlag for programmeringen af EU-midlerne under samhørighedspolitikken i 2021-2027. Drøftelserne mellem Kommissionen og medlemsstaterne bør fortsætte med henblik på at sikre bedst mulig programmering af EU-midlerne i overensstemmelse med semesteranalyserne og henstillingerne.

TABEL 1 — OVERSIGT OVER DE OMRÅDER, DER DÆKKES AF DE LANDESPECIFIKKE HENSTILLINGER FOR 2019

Kategori	Politikområde	AT	BE	BG	CY	CZ	DE	DK	EE	EL*	ES	FI	FR	HR	HU	IE	IT	LT	LU	LV	MT	NL	PL	PT	RO	SE	SI	SK	UK
Offentlige finanser og beskatning	Finanspolitik & finanspolitisk styring																												
	De offentlige financers holdbarhed på lang sigt, inkl. pension																												
	Reducere skatten på arbejde																												
	Udvide skattegrundlaget																												
	Reducere skattefordelene ved gældsfinansiering																												
	Bekæmpe skatteunddragelse, forbedre skatteforvaltningen & tackle skatteundgåelse																												
Den finansielle sektor	Finansielle tjenester																												
	Boligmarkedet																												
	Adgang til finansiering																												
	Privat gældsætning																												
Arbejdsmarkedspolitik, uddannelsespolitik og socialpolitik	Lovgivning om jobbeskyttelse & regler for arbejdskontrakter																												
	Arbejdsløshedsunderstøttelse																												
	Aktiv beskæftigelsespolitik																												
	Incitament til at arbejde, jobskabelse, arbejdsmarkedsdeltagelse																												
	Løn & løndannelse																												
	Børnepasning																												
	Sundhedsydelse & langtidspleje																												
	Reducere fattigdom og social inklusion																												
	Uddannelse																												
	Kvalifikationer & livslang læring																												
Strukturpolitik	Forskning & innovation																												
	Konkurrence og rammevilkår																												
	Konkurrence i servicesektoren																												
	Telekom., posttjenster & lokale offentlige tjenester																												
	Energi, ressourcer & klimaændringer																												
	Transport																												
Offentlig forvaltning & erhvervsklimaet	Erhvervsklima																												
	Insolvensregler																												
	Den offentlige forvaltning																												
	Statsejede virksomheder																												
	Retspleje																												
	Skyggeøkonomi & korruption																												

* Omfatter ikke henstillingen om at fortsætte og gennemføre reformer, som er i tråd med de forpligtelser, som Grækenland påtog sig efter programmets afslutning på mødet i Eurogruppen den 22. juni 2018.

Politikker omfattet af de landespecifikke henstillinger 2019.